

СВІТЛОЇ ПАМ'ЯТІ КАЗАКОВОЇ СВІТЛАНИ ЄВГЕНІВНИ

Казаківа Світлана Євгенівна народилася 17 квітня 1949 р. в м. Волноваха Донецької області. Її професійне майбутнє було згідно вирішено сім'єю: вона повинна стати лікарем. Перша її «стаття» була опублікована в збірнику наукових праць Донецького медичного інституту, коли автору виповнилося 7 років. Це — вітальна промова, звернення учасників з'їзду невропатологів та психіатрів. Очевидно, що «вітальну промову» підготували батьки. Але до обіцянки, яку дала ректорові ДМІ, у майбутньому очолити кафедру, вона поставилася серйозно.

Пізніше Світлана Євгенівна мріяла про журналістську кар'єру, в глибині душі вона хотіла бути письменником і, безумовно, великим. Але її батько, Є. М. Панченко переконав її, що початковий етап для письменницької кар'єри повинен бути медичним. Світлана Євгенівна 1966 року вступила до Ворошиловградського медичного інституту, а 1973 року з відзнакою закінчила інститут.

З 1973 до 1980 р. — завідувач дитячого психоневрологічного відділу обласного психоневрологічного диспансеру, з 1980 працювала на кафедрі психіатрії тоді Ворошиловградського (з 1990 року — Луганського) медичного інституту (з 1994 року — державного медичного університету, ЛДМУ). 1985 року захистила кандидатську дисертацію на тему: «Неврози у ліво-руких дітей», 1992 року — докторську дисертацію на тему: «Психоневрологічні розлади у ліквідаторів після аварії на ЧАЕС». З 1994 до 2014 р. — завідувач кафедри психіатрії та медичної психології ЛДМУ. Її наукові дослідження пов'язані з пограничними станами. Вона цікавилася клінікою, діагностикою, медикаментозною і психотерапевтичною корекцією, а також психологією пацієнтів з невротичними розладами, розладами особистості і соматогеніями. Ці питання знайшли широке відображення у понад 200 наукових публікаціях, шести монографіях, чотирьох винаходах.

Основні праці: Неврозоподібні порушення у осіб, які перенесли гострі розлади мозкового кровообігу // УВП. 1996. Т. 4, вип. 5 (12); Невротичні розлади (клініка, динаміка, систематика): метод. посіб. Лг., 2004 (співавтор); Лікування порушень біологічних ритмів при депресії: метод. посіб. Лг., 2008 (співавтор); Современные подходы к реабилитации пострадавших в аварии шахтеров. Лг., 2009; Нервная анорексия. Лг., 2009 (співавтор).

Вона була рецензентом підручника Психіатрія і наркологія (Київ: ВСВ «Медицина», 2015).

Професор С. Є. Казакова брала участь у міжнародних програмах спільно з видатними психіатрами України. З 1993 до 2014 року професор С. Є. Казакова очолювала обласний осередок науково-практичного товариства неврологів, психіатрів та наркологів, була організатором багатьох науково-практичних конференцій і симпозіумів на базі кафедри психіатрії, щомісяця відбувалися збори обласного науково-практичного товариства психіатрів, наркологів. Співробітники кафедри постійно беруть участь у вітчизняних та зарубіжних конференціях в онлайн-та офлайн-форматах. Під керівництвом професора С. Є. Казакової захищено вісім кандидатських і докторських дисертацій. Її колишні студенти працюють і за межами України.

Кафедра психіатрії існує понад 50 років, за цей час змінилися завідувачі, співробітники, але кращі принципи і традиції протягом усього періоду переходили з покоління в покоління і залишалися незмінними. Її учні працюють в ЛДМУ на кафедрі психіатрії та продовжують її традиції.

Світлана Євгенівна — була людиною ерудованою, відрізнялася високим професіоналізмом і науковим потенціалом.

Сім'я Казакової С. Є. — це династія лікарів у трьох поколіннях: мама — Валентина Михайлівна була відомий дитячо-підлітковий лікар-психіатр, батько — Панченко Євген Миколайович — був завідувачем кафедри неврології, син — Казаков Віталій Євгенович — доктор медичних наук, викладач Луганського державного медичного університету.

Усе життя Світлани Євгенівни є прикладом творчого, самовідданого служіння науці, професії та людям.